

обучения в настоящее время. Приводится анализ характерных признаков методов интерактивного обучения английскому языку. Описаны примеры использования методов интерактивного обучения английскому языку на практике. Установлено, что интерактивные технологии обучения английскому языку обладают наибольшим потенциалом в обеспечении профессионального развития руководителей. Интерактивное обучение имеет большой образовательный и развивающий потенциал и обеспечивает максимальную активность учеников в учебном процессе.

Ключевые слова: интерактив, методика, обучение, дискуссия, коммуникация.

Melnik J. J. Interactive Technology in Teaching English

This article discusses the major modes of interactive teaching English as the most advanced form of training today. It contains the analysis of the characteristic features of interactive teaching English. Describes examples of the use of interactive teaching English in practice. Found that interactive technology learning English have the greatest potential to provide professional development leaders. Students in the class theorize about and design instructional games. The class project is aimed at designing a work of IF to teach a classic book for use in high school English classrooms. Findings of the design experiment expand on how instructional technology designers need to become mini-experts in various subjects, and will share successes and pitfalls of the students in the class. We will discuss the challenges faced with implementing a new media pedagogy on a personal and departmental level. All will be centered through rich description of the IF project, portions of the game they develop available to be shared on CD.

Key words: interactive, methodology, education, discussion, communication.

Стаття надійшла до друку 05.02.2013 р.

Прийнята до друку 06.03.2013 р.

Рецензент – к.п.н. Федічева Н.В.

УДК [37.016:811.111](73):37.015.31

О. Є. Мілова

ФОРМУВАННЯ КРИТИЧНОГО ТА ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ: ДОСВІД США

Реформування сучасної національної системи освіти, яке обумовлене стрімкими змінами у соціальному та культурному житті українського суспільства ХХІ століття, ставить перед школою як

базовою ланкою освітньої системи особливі завдання, які визначаються попитом суспільства на формування самодостатньої, гармонійної й творчої особистості в стінах загальноосвітніх навчальних закладів. Вимоги до якісних характеристик особистості достатньо високі – від конструювання власних знань до формування навичок критичного й творчого мислення, так званого „високоорганізованого мислення”. Це зумовлює необхідність перегляду усталених канонів вітчизняної педагогічної теорії та проведення кардинальних трансформацій у навчально-виховному процесі. Такі трансформації пов’язують з наповненням педагогічного процесу новими творчими формами та методами навчання. Одним із таких методів є проблемне навчання.

Розширення можливостей становлення та розвитку міжнародних зв’язків з країнами далекого та близького зарубіжжя, зокрема США, зумовлює спроможність обміну інформацією та знаннями у різних сферах діяльності людей, у тому числі й у сфері освіти. Передовий педагогічний досвід зарубіжних країн є предметом детального аналізу вітчизняними науковцями. У зв’язку з цим вивчення проблеми формування критичного та творчого мислення в рамках моделі проблемного навчання на уроках англійської мови в американських школах, сприяє професійному зростанню вітчизняних учителів іноземної мови.

Обґрунтування причин і наслідків трансформацій та реформ в сфері національної системи освіти знаходять своє відображення в наукових розвідках В. Андрущенко, В. Арешонкова, Б. Гершунського, М. Романенко, П. Саух, О. Сухомлинської та інших науковців. Теоретичне обґрунтування формування критичного та творчого мислення в рамках моделі проблемного навчання висвітлюється в дослідженнях американських науковців Є. Боєра (E. Boyer), Д. Глінки (D. Hlynka), Д. Джонсона (D. Johnson), Дж. Добсон (J. Dobson), В. Долла (W. Doll), Дж. Кузео (J. Cuseo), Р. Метьюса (R. Matthews), Дж. Тейлора (J. Taylor), М. Тейлора (M. Taylor), Б. Сміта (B. Smith) та інші.

Модель проблемного навчання, зокрема деякі її техніки такі, як діалог, імпровізація, спілкування, широко застосовуються у сучасній практиці роботи вітчизняних шкіл. Їх використання на уроках у школах, у тому числі й на уроках з англійської мови сприяє формуванню самостійної, незалежної особистості, яка володіє навичками критичного та творчого мислення. Доцільно зазначити, що модель проблемного навчання запозичена з практики роботи загальноосвітніх закладів зарубіжних країн, зокрема США та адаптована до українських шкільних реалій. Тому досвід американських педагогів із її застосування з метою формування критичного та творчого мислення на уроках англійської мови є надзвичайно важливим та вартим вивчення.

Мета статті полягає в тому, щоб проаналізувати процес формування навичок критичного та творчого мислення в рамках проблемного навчання на уроках англійської мови в школах США.

Критичне та творче мислення розглядаються як складові елементи постмодерністського мислення, яке в другій половині ХХ століття було введено до широкого вжитку і схарактеризовано зарубіжними науковцями, зокрема американськими. Вони доводять, що саме постмодерністське мислення спонукало американських освітян до переосмислення сутності оновленого педагогічного процесу, запевняють у необхідності внесення змін не тільки „у систему середньої освіти з метою розробки якісних навчальних програм” [1, с. 1 – 3], але й необхідності пошуку „найкращих методів навчання нового покоління” (Generation X) [2, с. 184]. Вони розробили національну стратегію впровадження постмодерністського мислення в американські загальноосвітні заклади для покращення якості середньої освіти, адаптації особистості до життя у новому постмодерному суспільстві, формування навичок критичного та творчого мислення, яке називали „мисленням поза рамками” [3, с. 6].

Формування критичного та творчого мислення, як одне із навчальних завдань, висвітлюється в різноманітних американських педагогічних проектах ХХ століття. Серед них проекти „Програма мислення” (The Thinking Curriculum) та „Програма навчання на прикладах відомих винаходів” (The Inventive Thinking Curriculum Project), в основу якої покладено три загальновизнані навчальні моделі. А саме, модель Бенджаміна Блума, яка відома як „таксономія Блума” (Bloom’s taxonomy), модель „Необмежені таланти” Кельвіна Тейлора (Calvin Taylor’s Modal – Talents Unlimited) та модель „Творчого вирішення проблемних ситуацій” (Creative Problem Solving Model) Скотта Ісаксена та Дональда Треффінгера (Scott Isaksen, Donald Treffinger). Уві вищезгадані моделі навчання націлені, в першу чергу, на розвиток розумових здібностей школярів, формування навичок критичного та творчого мислення.

Автори даних навчальних моделей описують творче мислення як процес обдумування нових незвичайних можливостей, їх практичне застосування у навчальному процесі, генерування та відбір альтернатив. В свою чергу, критичне мислення розглядається як процес аналізу можливостей з метою порівняння та протиставлення ідей, прийняття ефективних рішень та забезпечення розумних засад ефективної навчальної діяльності [4, с. 5]. Як зазначають С. Ісаксен і Д. Треффінгер процес вирішення проблемних ситуацій (problem-solving process), в рамках проблемного навчання (problem-solving learning), якнайбільш сприяє формуванню навичок критичного та творчого мислення. Щоб довести цей факт, вони розробили даний процес на шість рівнів і описали кожний із них. Перший рівень назвали рівнем пошуку або виявлення проблеми (Mess finding). Зрозуміло, що для того, щоб почати процес вирішення проблеми (проблемної ситуації), необхідно визнати факт її існування. Другим рівнем є пошук або виявлення фактів (Data finding), на якому учасники навчального процесу збирають всю доступну

інформацію про визнану проблему, усі ідеї та точки зору щодо неї для того, щоб схарактеризувати її сутнісні ознаки і зрозуміти, чи достатньо „фактів” для початку процесу вирішення даної проблемної ситуації. На третьому рівні, який визначили як рівень пошуку та виявлення сутності проблеми (Problem finding), необхідно сформулювати „проблемне висловлювання”, яке і є серцевиною, сутністю проблемної ситуації. На даному етапі автори пропонують відійти від загальновизнаного однобокого твердження „Я знаю у чому проблема”, і сформулювати її таким чином, щоб створити умови та перспективи для пошуку альтернативних рішень, чим спровокувати процеси творчого та критичного мислення. Четвертий рівень є рівнем пошуку або виявлення ідей (Idea finding). Він характеризується генеруванням ідей та пошуком альтернативних шляхів вирішення проблемної ситуації. На даному рівні не передбачається оцінка якості запропонованих ідей, а тільки їх кількість має значення – чим більше ідей, тим краще. Якісну оцінку відібрані ідеї отримують на п'ятому рівні, який називається рівнем пошуку та виявлення рішення (Solution finding). Саме на цьому рівні проходить процес відбору потенційних ідей для вирішення проблемної ситуації. Шостий, останній, рівень є рівнем складання плану дій для вирішення проблемної ситуації, визначення можливих труднощів та перепон на шляху її вирішення у навчальному середовищі. Його названо рівнем пошуку або виявлення підтримки (Acceptance finding) [4, с. 6].

Як бачимо, запропоновані етапи роботи над проблемними ситуаціями формують такі важливі для сучасних учнів навички критичного та творчого мислення, розкривають у них різнопланові таланти. Серед них „академічний талент” (academic talent) тобто талент до навчання; талент „продуктивного мислення” (productive thinking talent), який формує та розвиває творче мислення; талент „спілкування” (communication talent), який розвиває логіку мислення; талент „прийняття рішення” (decision making talent), який формує навички пошуку альтернатив; талент „планування” (planning talent), який розвиває вміння учнів планувати власну роботу, знаходити та відбирати навчальний матеріал, формувати навички етапності вирішення проблемної ситуації; талент „прогнозування” (forecasting talent), який розвиває вміння прогнозувати та передбачати різноманітні ситуації у взаємовідносинах між учасниками навчальної групи у процесі роботи над проблемною [Там само, с. 4 – 5].

Інтерес до проблемного навчання (problem-solving learning), як одного з творчих методів, виникає в другій половині XX століття. Саме в цей час американські педагоги, під впливом постмодерністського мислення, заговорили про необхідність внесення змін не тільки в освітню систему в цілому, але й процес розробки та запровадження нових методів навчання, так званих активних та творчих методів (active and creative teaching methods), зокрема. Вони підкреслювали, що такі методи здатні зацікавити учнів процесом навчання, активізувати їх роботу з досягнення

власних навчальних цілей, формувати навички критичного та творчого мислення, залучати вчителів до активної участі у процесі конструювання учнівських знань [5, с. 158]. Вони доводили, що „нове постмодерне покоління”, яке характеризується цинічністю, незібраністю, утратою віри в ідеали, утратою ціннісних орієнтирів, недотриманням традицій, небажанням навчатися, необмеженою свободою дій, радикальною демократичністю, потребує переосмислення сутності навчального процесу; переходу від пасивних до активних та творчих методів навчання, від індивідуальної роботи до роботи в групах [6, с. 82 – 83]; можливості самостійно контролювати та оцінювати рівень знань один одного [7, с. 250]. У своїх дослідженнях американські педагогі-теоретики, поряд з проблемним навчанням (problem-solving learning), описують й інші методи активного та творчого навчання, а саме, навчання у співпраці (cooperative learning, collaborative learning, group learning, peer-assisted learning), проектне навчання (project-based learning) та навчання через відкриття (discovery learning). Усі вищезгадані методи за формою є груповими.

Сутність проблемного навчання (problem-solving learning) полягає в спільній гармонійній праці учасників навчальної або соціальної групи з метою успішного досягнення кінцевого результату, а саме, „покращення якості знань” та формування „автономної, мислячої особистості” [8, с. 55], яка здатна самостійно вирішувати проблемні ситуації. У процесі вирішення проблемної ситуації (problem-solving process) учні навчаються конструювати власні знання, самостійно відбирати та критично аналізувати інформацію, нести відповідальність за достовірність інформації, за власну частину роботи й роботу всієї групи, спілкуватися на рівних, ділитися життєвим досвідом, традиціями та знаннями [9, с. 45 – 48]. Для досягнення результату в рамках використання моделі проблемного навчання на уроках англійської мови американськими педагогами пропонуються до застосування такі техніки (techniques) або види діяльності, як діалог (dialogue), імпровізація (improvisation) та спілкування (communication).

У світлі постмодерністської ситуації другої половини ХХ століття, а зокрема постмодерністської тенденції до рівноправного „діалогу” між учасниками педагогічного процесу, в 70-х роках означеного століття американськими педагогами обґрунтовується нова техніка навчання під назвою діалог (dialogue technique) або запитання-відповідь (question and answer technique). На їх думку, живий діалог у процесі навчання допомагає учням зібрати воєдино та інтерпретувати факти і в подальшому трансформувати їх у знання; навчає прислухатися до думок інших учасників діалогу, сприймати та поважати протилежні точки зору. Зазвичай, предметом діалогу виступає проблемна ситуація, яку учням необхідно самостійно вирішити у процесі аналізу запитань та відповідей, що підштовхує та спонукає їх до творчості та критичного мислення [10, с. 28]. Оскільки для організації та використання діалогу на уроках

необхідно не менше, ніж два співбесідника, то цей вид навчальної діяльності вважається груповим. Діалог можна розвивати не тільки в стінах навчального закладу в межах навчальної групи, але й в Інтернеті, що дозволяє винести групове вирішення проблемної ситуації за межі вузького навчального простору класів.

Діалог є мовна модель, коротка розмова між двома та більше учасниками, яка допомагає тренувати вимову слів та інтонацію висловлювань на англійській мові, запам'ятовувати англомовні кліше та практикувати вживання граматичних явищ англійської мови в окремих реченнях. Нажаль, коли вчителі пропонують учням працювати з діалогом на рівні формування навичок вільної комунікації, яка вимагає від учнів креативності, вони стикаються з проблемою не сформованості у них навичок критичного та творчого мислення, що приводить до невміння вільно висловлювати власні думки та небажання спілкуватися взагалі. Саме тому американські педагоги, які практикують діалог як вид діяльності на уроках англійської мови, розробили та обґрунтували декілька шляхів його перетворення в наріжний камінь формування навичок критичного й творчого мислення, а також вільного володіння розмовною англійською мовою [11, с. 35].

В першу чергу, вони акцентуються на важливості та необхідності відображення реального суспільного життя в діалогах. Учасники діалогів можуть бути віртуальними, а ось проблемні ситуації обов'язково реальними. Другим кроком є спонукання до обміну репліками, коли запропоновано фразу, яка потребує реакції у відповідь, а реакція може бути непередбачуваною, що в результаті приведе до вільного обміну інформацією та формування спонтанного мовлення. Третім кроком, на думку американських педагогів, є надання учням можливості перефразування кожної репліки діалогу відповідно до особистих уподобань в рамках заданої проблемної ситуації. Наступний крок пов'язаний з додаванням жестів та емоцій до перефразованого діалогу, щоб перетворити його в живу спонтанну розмову. Далі учням можна запропонувати тільки проблемну ситуацію подібну до тієї, яку вони обговорювали у процесі перефразування готового діалогу. Коли учні навчаться успішно складати діалоги до запропонованої проблемної ситуації, можна використовувати любий діалог як привід до спілкування за означеною проблемою або темою. Останній, самий складний крок, запропонувати учням скласти діалоги в рамках виконання групової проектної роботи з англійської мови відповідно до теми, яка вивчається [11, с. 35 – 38]. Як бачимо, діалог як вид роботи в рамках проблемного навчання на уроках англійської мови сприяє формуванню критичного та творчого мислення, а також навичок спонтанного вільного спілкування на іноземній мові відповідно до заданої тематики.

Спілкування (communication) як техніка або вид навчальної діяльності знайшло своє обґрунтування також у другій половині ХХ століття під впливом постмодерністського мислення, особливо

постмодерністської ідеї рівноправного „діалогу” між учасниками навчально-виховного процесу. На думку американських педагогів-теоретиків, спілкуючись разом у великих або малих розмовних групах, учасники навчального процесу отримали можливість пізнавати та поважати один одного; установлювати тісні зв'язки, обмінюючись життєвим досвідом; конструювати власні знання; формувати критичний та творчий типи мислення; генерувати будь-які ідеї; відстоювати власну точку зору; обмінюватися думками у процесі дебатів; поважати знання та життєвий досвід один одного [12, с. 6 – 7].

Робота в розмовних групах (conversation groups), як доводять на практиці американські педагоги, може проводитися у двох режимах: безпосереднє спілкування вчителя та учнів в класі (face-to-face communication) та спілкування за допомогою комп'ютерних технологій, зокрема Інтернету (on-line communication: E-mail conversations, Listservs, Forum, Chat rooms). Обидва режими вважаються ефективними й продуктивними, але в кожного з них є свої вади та переваги. Якщо до роботи в режимі „face-to-face communication” залучаються тільки члени навчальної групи, а саме, учитель та учні, то до „on-line” обговорення можна запросити всіх бажаючих поза навчальною групою. Вони, в свою чергу, створюють великий віртуальний навчальний простір, у якому організовується синхронне спілкування між людьми різних національностей, вікових категорій, рівня освіченості, соціального статусу [5, 12, 13]. Отже, спілкування, як вид навчальної діяльності, у процесі пошуку вирішення проблеми формує й тренує навички критичного та творчого мислення, а спільна робота учасників навчальної групи над вирішенням проблеми у процесі спілкування спонукає їх до взаєморозуміння та взаємоповаги.

Імпровізація (improvisation) вважається одним із найскладніших видів навчальної діяльності в рамках проблемного навчання англійської мови, оскільки вимагає від учнів вільного володіння відповідною мовою та техніками спілкування й складання діалогів. Імпровізацією є емоційне обговорення двома учасниками навчальної групи (або більше) гіпотетичної проблемної ситуації без спеціальної підготовки тобто спонтанно. У процесі вирішення проблеми засобом імпровізації учням необхідно проявити особистісні якості такі, як винахідливість, креативність, критичність, акторський талант [11, с. 41 – 42]. Далі ми хочемо навести декілька прикладів проблемних ситуацій для імпровізації.

Your friend asks you to return the book that you borrowed from him several months ago. At first you cannot remember what you did with it. Then you explain why you kept the book for such a long time.

You are awakened in the middle of the night by a loud noise outside the window. You look out of the window and see a strange man standing there singing. You ask him to stop singing but he refuses.

You are trying on shoes in a shoe store. You have tried on many different pairs, and the salesman is losing his patience.

You are in a restaurant. You have just had a good dinner. The waiter is waiting for you to pay the bill. You look for your wallet and find that you have left it at home.

Як бачимо, вимога до імпровізованих проблемних ситуацій така ж як до діалогу, вони повинні відображувати реалії сучасного життя, провокувати справжні емоції. Американські педагоги вважають, що ситуація для імпровізації не обов'язково повинна відповідати темі, яка вивчається на уроці англійської мови, оскільки її мета розвивати навички вільного говоріння іноземною мовою, хоча можна прив'язати її до загальної тематики. Зазвичай проблема для імпровізації пропонується вчителем, який пояснює процедуру роботи, фіксує та виправляє фонетичні й граматичні помилки, закликає до креативності та підтримує учасників навчальної групи. Згодом, на думку американських педагогів, можна запропонувати учням самостійно скласти проблемні ситуації, попередньо пояснивши їм сутність імпровізації як виду навчальної діяльності, форму проблемної ситуації, яка включає в себе тільки проблему і ніяких можливих альтернатив для її вирішення [11. с. 45]. Так як імпровізація є творчим видом навчальної діяльності, який вимагає креативного підходу до вирішення проблеми та критичного відбору інформації, то вона формує навички творчого та критичного мислення учасників навчальної або соціальної групи.

Отже, постмодерністське мислення, яке у другій половині ХХ століття активно впроваджувалося у практику роботи американських загальноосвітніх навчальних закладів, докорінно змінило ставлення до педагогічного процесу з боку його учасників, а також доповнило й урізноманітнило його новими навчальними моделями, як модель проблемного навчання, та видами навчальної діяльності, як діалог, спілкування та імпровізація. Саме у процесі роботи над вирішенням проблемної ситуації формуються та розвиваються навички критичного й творчого мислення.

Список використаної літератури

1. Jacobs K. D. National strategies for implementing postmodern thinking for improving secondary education in public education in the United States of America / K. D. Jacobs, W. A. Kritsonis // National forum for Educational administration and supervision journal. – 2006. – № 4. – Vol. 23. – P. 1 – 10. **2. Boyer E. L.** High school : A report on secondary education in America / E. L. Boyer. – New York, 1983. – 193 p. **3. Taylor M. L.** Generation Next : Today's postmodern student-meeting, teaching and serving [Електронний ресурс] / M. L. Taylor. – Режим доступу : <http://www.taylorprograms.org/> **4. The Inventive Thinking Curriculum Project.** An outreach program of the United States Patent and Trademark Office [Електронний ресурс]. – Режим доступу :

<http://www.uspto.gov/web/offices/ac/ahrpa/opa/projxl/invthink/invthink.htm>

5. Cuseo J. B. Cooperative learning : A pedagogy for addressing contemporary challenges and critical issues in higher education / J. B. Cuseo. – New Forum Press, 1997. – 165 p. **6. Johnson D. W.** Active learning : Cooperation in the college classroom / D. W. Johnson. – Edina MN : Interaction Book Co., 1998. – 154 p. **7. Doll W. E.** Foundations for a post-modern curriculum / W. E. Doll // Journal of Curriculum Studies. – 1989. – № 21 (3). – P. 243 – 255. **8. Smith B. L.** What is collaborative learning in collaborative learning : A source book / B. L. Smith. – National center of teaching, learning and assessment, 1992. – 110 p. **9. Smith B. L.** Taking structure seriously : The learning community model / B. L. Smith // Liberal Education. – 1991. – № 77 (2). – P. 42 – 48. **10. Hlynka D. A.** Postmodern excursions into educational technology / D. A. Hlynka // Educational Technology. – 1991. – № 6. – Vol. 31. – P. 27 – 30. **11. Dobson J. M.** Effective techniques for English conversation groups / J. M. Dobson. – Washington DC : United States Information Agency, 1996. – 137 p. **12. Matthews R. S.** Learning communities : A structure for educational coherence / R. S. Matthews // Liberal Education. – 1996. – № 82 (3). – P. 4 – 9. **13. Taylor J. C.** Distance education technologies / J. C. Taylor // Australian Journal for Education Technology. – 1995. – № 2. – Vol. 11. – P. 7 – 11.

Мілова О. Є. Формування критичного та творчого мислення у процесі навчання англійської мови: досвід США

Стаття присвячена теоретичному аналізу процесу формування навичок критичного та творчого мислення у рамках проблемного навчання на уроках англійської мови в школах США. У статті висвітлюється сутність проблемного навчання та обґрунтовується методика його застосування, зокрема такі види діяльності, як діалог, спілкування та імпровізація. У процесі дослідження виявлено, що використання моделі проблемного навчання сприяє формуванню навичок творчого та критичного мислення.

Ключові слова: постмодерне мислення, критичне мислення, творче мислення, проблемне навчання, проблемна ситуація, діалог, спілкування, імпровізація.

Милова О. Е. Формирование критического и творческого мышления в процессе изучения английского языка: опыт США

Статья посвящена теоретическому анализу процесса формирования навыков критического и творческого мышления в рамках проблемного обучения на уроках английского языка в школах США. В статье раскрывается суть проблемного обучения и обосновывается методика его использования, особенно таких видов деятельности как диалог, общение и импровизация. В процессе исследования выявлено, что использование модели проблемного обучения способствует формированию навыков критического и творческого мышления.

Ключевые слова: постмодерное мышление, критическое мышление, творческое мышление, проблемное обучение, проблемная ситуация, диалог, общение, импровизация.

Milova O. Ye. Critical and Creative Thinking in USA English Teaching

This article deals with the theoretical analysis of Problem-solving learning, as one of modern active learning methods in USA English teaching, which develops the practical skills of critical and creative thinking. Dialogues and improvisations are considered to be effective techniques of Problem-solving learning, which is an engaging device to stimulate students to use their English. The dialogue is a short conversation between two people presented as a language model. After years of working with dialogues American English teachers have worked out several ways to turn them into stepping stones of free communication. The improvisation is a dramatic hypothetical situation in which two speakers interact without any special preparation. English students working with improvisations use the language in an inventive and entertaining form. Because improvisations demand a high degree of language proficiency and imagination, they should be used with relatively advanced-level English students. As the result of research is found that the use of Problem-solving learning in educational institutions depends on the demands of the developing of a new individual made by a world postmodernist society of the XX century. The author determines the technology of gaining practical skills of critical and creative thinking in USA English classroom. The models of improvisations and teachers' instructions are also given in the article.

Key words: postmodern thinking, critical thinking, creative thinking, problem-solving learning, situation for improvisation, dialogue, communication, improvisation.

Стаття надійшла до друку 05.02.2013 р.

Прийнята до друку 06.03.2013 р.

Рецензент – д.філол.н. Клименко О. С.

УДК 378.016:811.111:378.091.274

E. B. Nekrutenko

THE ROLE OF TESTS IN ENGLISH LANGUAGE LEARNING

This article deals with testing which is an important aspect of the process of language learning. It attempts to investigate various types of tests and their application in the language classroom. Tests are inevitable elements of learning process, they are included into curriculum and are to check the students' level of knowledge and what they are able to do; they could be